

“Quan hakis de corregir, fes-ho amb caritat”

Només seràs bo, si saps veure les coses bones i les virtuts dels altres. -Per això, quan hakis de corregir, fes-ho amb caritat, en el moment oportú, sense humiliar..., i amb ànim d'aprendre i de millorar tu mateix en allò que corregeixes. (Forja, 455)

10 de juliol

Per a guarir una ferida, primer cal netejar-la bé, i també el seu voltant, d'una mica lluny. El cirurgià sap de sobres que fa mal; però si omet aquesta operació, després en farà més. I també s'hi posa de seguida el desinfectant; cou -pica, com diem a la meva terra-, mortifica, i no hi ha més remei que fer-ho, per tal que la nafra no s'infecti.

Si per a la salut corporal s'han d'adoptar, òbviament, aquestes mesures, ni que es tracti d'esgarrinxades de poca categoria, en les coses grans de la salut de l'ànima -en els punts neuràlgics de la vida d'un home-, fixeuvos si caldrà rentar, si caldrà obrir, si caldrà polir, si caldrà desinfectar, si caldrà patir! La prudència ens demana d'intervenir-hi així i no defugir el deure, per tal com esquivar-lo demostraria una falta de consideració, i fins i tot un atemptat

greu contra la justícia i contra la
fortalesa.

Persuadiu-vos que un cristià, si de
veres vol actuar rectament, de cara a
Déu i de cara als homes, necessita
totes les virtuts, si més no en
potència. Pare, em demanareu: i de
les meves febleses, què? Jo us
respondré: ¿que potser no guareix
un metge que estigui malalt, encara
que el mal que l'afligeix sigui crònic?;
¿li impedirà, la seva malaltia, de
prescriure a d'altres malalts la
recepta adient? És clar que no: per
guarir, li basta posseir la ciència
oportuna i posar-la en pràctica, amb
el mateix interès amb què combat el
mal propi. (Amics de Déu, 160-161)

de-corregir-fes-ho-amb-caritat/
(26/02/2026)